

401/11965

שטמאות מלאי ישראל
הספרייה

10

הירחון הישראלי לבוכלאות

8 (130)
1977

ISRAELI PHILATELIC MONTHLY

* מַעוֹנֵי־בַחֲלִיפֵי־יָוֵן *

Flemming Carp
Nyborgvej 299, 1.tv.
5000 Odense
DENMARK

★

Yvon Longuemare
3 Rue Saint Amand
F-76500 Elbeuf
FRANCE

★

Bernardo Rivera Sanchez
Cespedes. No. 71
Cabaiguan, Las Villas,
CUBA

★

Constantino Caneiro
Evaristo San Miguel—20
Madrid-8 ESPANA

★

Michal Boisvert
33\$5 Louis Pasteur, App. 6
Trois-Rivieres, P.Q.
CANADA

★

Maudiat Christian
Centre de Formation
Professionnelle
Albert Calmette
Rue du Professeur Laguesse
59000 — Lille — FRANCE

★

Alejandro Arias.
Chapultepec 604
Leon Gto. MEXICO

★

Mr. Robert Camus
Imfasse du 11 Novembre
63370 Lemfides
FRANCE

★

Gerhard Marschalik
3 Hannover
Roncallihof
B.D.R.

★

Sue Ireen
1142 Ryland Ave.
Cincinnati — Ohio
45237 — U.S.A.

R. Ngeen Khai
c/o Salang N-Khai Tang
Du Kathhawng No. 308
Myitkyina, Kachin State
UNION OF BURMA

★

Simon Golin
1 Berlin 27
Wilkestr. 15 a
W. GERMANY

★

P. Rajamanickam,
Pudukkaraipudur-638313
Kugalur (So)
Erode (Rms)
Tamil Nadu (State)
S. INDIA.

★

Rigoberto Castilla Trevino.
21 y 22 Hidalgo No. 537,
Ciudad Victoria Tamaulipas,
MEXICO

★

Melle Jordan Caroline
4 rue des roses
41800 Trebes
FRANCE

★

Henry Bharwani
University Station
P.O.Box 3021
Moscow, Idaho 83843
U.S.A.

★

Henry Schreiber
4205 Frankleben
Siedlung 8a
BDR

★

R. Y. Raut M.A.
8 French Bridge
Bombay 400 007
INDIA

Mrs. Ginette Jutras,
9 rue Bellerive,
Cap de la Madelaine,
P. Quebec, G8T GJ4.
CANADA

★

Gheorghe Barzoiu
Str. N. Balcescu No. 19
Ploiesti — ROMANIA

★

Karl-Jürgen Meyer
9133 Dittersdorf
b Karl-Marx-Stadt
Badstr. 10
DDR (E. Germany)

★

Anne-Marie BELLEVOIX
25 Rue des Asses — Couraud
03410 DOMERAT FRANCE

Chupeau jean. François
8, rue de 8 Mai
Tilledieu la Blouère 049550
France

Lue Stenger
c/o Consortium Khodadad
Avenue Kukh-e-Shomali No. 82/1
TEHERAN — IRAN

Franz Pösner
437 Köthen
Karl-Marx-Allee 14d

Camille Grémillon
4, Square de la République
37-Blere (Indre-et-Loire)
France

הירחון הישראלי לבולאות

Israell Philatelic Monthly • Fédération des Sociétés Philateliqes Israeliennes

בטאון התאחדות אגודות הבולאים בישראל

Editor: ARIE LYNN — Redaction:
IZHAK BARAK, 9 Hamavo str. Givataim

העורך: אריה לין — המערכת:
יצחק ברק, המבוא 9, גבעתיים

אלול תשל"ז (130) 8

לבולאים

התאחדות אגודות

הבולאים בישראל

התאחדות אגודות הבולאים בישראל
ת. ד. 2896 תל-אביב

Fédération des Sociétés Philateliqes
Israeliennes
P.O.B. 2896 TEL-AVIV, ISRAEL

בהתאחדות

ביום ג', 19.4.77 התקיימה בתל-אביב ישיבת הוועד הפועל של ההתאחדות. בישיבה דונו מספר נושאים, והם:

- 1. התערוכה הלאומית בירושלים, 1978
- 2. התערוכה תקיים בבנייני האומה, וכבר נחתם חוזה על-כך.
- 3. טרם נקבע שם לתערוכה, והנהלת התערוכה מזמינה הצעות.

פעולות נוער בולאי

- 4. החברים לאון מנתניה ושלמוני מראשון לציון מסרו על פעילות ענפה בקרב בני נוער בבתי ספר במקומות מגוריהם.

- 5. בראשון לציון מתקיימים שעורי בולאות! במסגרת הלימודים הרגילה, בשני בתי-ספר, והתלמידים אף מקבלים ציונים על השתתפותם בשעורים אלה. אין ספק כי זהו השג הראוי לציון. בנתניה מקיימים מספר חוגים בבתי ספר, וחוגים אלה זוכים להצלחה רבה.

המצב הכלכלי של ההתאחדות

עקב המחסור הכספי בו נתונה קופת ההתאחדות. הוחלט להעלות את דמי החבר של האגודות להתאחדות, ולהעמידם על סך של 8 ל"י לחבר, לשנה. האגודות מתבקשות להעביר לגזבר בהקדם את הסכום הנ"ל, או השלמה לסכום זה, במידה ושלמו כבר חלק.

התנצלות: עקב תקלות טכניות הופיע הירחון באיחור. אנו מקוים שמעתה יופיע הירחון באופן סדיר.

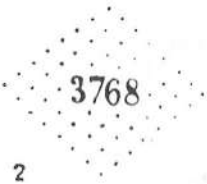
תולדות הדואר הצרפתי בארץ הקדושה

מאת מ. ויגוצקי

Jaffa

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

בין המדינות שהחזיקו משרדי דואר באימפריה העות'מנית לפי זכויות ה"קפיטולציה" (זכויות כלכליות שנתנו ע"י השולטנים העות'מנים לאזרחי מדינות ייודותיות לא מושלמות), היתה גם צרפת, שכבר ב 1812 פתחה רשמית משרדי דואר בטורקיה, משרדים בהם השתמשה כמקובל בבולי צרפת בלבד. משרדי דואר זרים אלו היו לצנינים בעיני טורקיה, חזו נסתה בכל האמצעים שעמדו לרשותה לבטלם, כך שכבר ב 1876 ידוע לנו על החלטתה של ממשלת טורקיה לבטלם, אלא שהחלטה זו אינה ברת ביצוע, זאת בגלל טיבם הירוד וחוסר אמינותם של שרותי הדואר הטורקיים באותם ימים, גם הנסיון להתחרות במשרדי דואר אלו ע"י מכירת בולים טורקיים עבור מכתבים אל מעבר לים, במחצית ממחירם הנומינלי, אינו עוזר אף הוא, כאשר המדינות מקבלות המכתבים מאימות באי הכרה בבולי טורקיה כתשלום גאות עבור שרותי דואר. ואז ב 1900 אוסר השולטן רשמית על אזרחי טורקיה את השמוש במשרדי הדואר הזרים, אלא שגם אז ידוע על סוחרים טורקיים רבים ואפילו על פקדי ממשלה טורקיים שבתרו לשלוח את מכתביהם החשובים באמצעות משרדי הדואר הזרים. בנוסף לאסור זה נאסר על משרדי הדואר הזרים השמוש ברכבות הטורקיות, כולל רכבת ירושלים-יפו, להובלת דברי הדואר שלהם, אסור שאלץ את משרדי הדואר של צרפת, רוסיה, גרמניה ולאחר מכן איטליה, להשתמש במרכבת דואר משותפת להולכת הדואר שלהם מירושלים ליפו, כשרק לדואר האוסטרי מרכבת דואר משלו.

ואכן רק עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה, מגיע הקץ למשרדי הדואר הזרים בטורקיה, כשאוסטריה וגרמניה סוגרות את משרדיהם, מרצונם החפשי ב 30/9/1914, וכל יתר משרדי הדואר, והפעם לפי פקודת ממשלת טורקיה, ב 1/10/1914.

שרותי הדואר הצרפתיים במחצית המאה הקודמת, שהיו שוים ביעילותם לאלו של אוסטריה, התרכזו בשרותי דואר למערב אירופה ואמריקה, כשהאוסטרים שמים את הדגש על מרכז ומזרח אירופה, ואכן כפי שכבר נאמר, מוקם כבר ב 1812 שרות רצים צרפתי לקונסטנטינופול, וב 1837 מוקמים "הקיים המדיניים הצרפתיים" אשר ב 1851 מועברים לידי "שרותים הימיים להובלה לאומית" "סרוויס מאריטימס דה מאסג'ירי" ההופכים ב 1857 ל "נאשיונלס", שהנם "השרותים הימיים" "אימפריאלס מאסג'יריס מאריט-ימס" הנוכחיים. ואשר אתם היה לממשלת צרפת הסכם להובלת דואר, כאשר כבר בשנות השבעים מגיע קו של חברה זו לנמל יפו.

ואכן כבר ב 1840 ידוע על פתיחת משרד דואר צרפתי בבירות, אשר הותה את השער לפלשטינה, עד ל 1852, שנה בה החלו אניות להגיע גם ליפו.

2 JERUSALEM 23 JUIL 1853

3 Jerusalem 12 Mai 1856

“PAID” MARKINGS

שרותי הדואר הקונסולריים הצרפתיים.

המכתב הקדום ביותר שנשלח ע"י קונסול צרפתי ביפו, ושעליו ידוע לנו, הוא מכתב משנת 1842, מכתב זה ואחרים נשלחו לתעודתם דרך הקונסוליה הצרפתית בבירות, ויש להניח ששירות זה נמשך עד ל 1844 שנה בה החל קונסול צרפת בירושלים, בשירות דואר סדיר לקהיר, או עד ל 1846, שנה בה הוקם שרות הדואר הפרסי של סןטלי ומיקןרלי. על כל פנים לא ידוע עד היום, על חותמות כל שהן, בהן השתמשה הקונסוליה הצרפתית ביפו. ב 1859 ואולי אפילו כבר ב 1852, חזרה הקונסוליה הצרפתית בירושלים, לקבל מכתבים, חזרת כפי הנראה עד ל 1887 ואכן ידוע על 4 חותמות שונות המיוחסות לקונסוליה הצרפתית בירושלים.

משרדי דואר צרפתיים.

בפלשטינה ידועים 3 משרדי דואר צרפתיים, האחד שנפתח ביפו ביוני 1852, בקצה הצפוני של מזח יפו, ושמנהלו היה אנטואן לואיז סןטלי, השני בירושלים שנפתח באוגוסט או ספטמבר 1900 ברחוב יפו, השלישי בחיפה שנפתח ב 1906. כל שלושת משרדי דואר אלו נסגרו כפי שכב נאמר, 1/10/1914. משרד הדואר הצרפתי ביפו: ממשד דואר זה ידועים לנו 11 חותמות שונות, שמרביתם ידועות כצבע שחור או כחול, וכשחותמות מס', ו 11, ידועות עד עתה אך ורק בשחור. חותמת מס. 11 נמצאה רק כחותמת הגעה "ארייל" וכן נמצאה על מסמכי דואר של משרד הדואר הצרפתי, אולם שמושה המוגדר אינו ברור דיו עד היום.

תאריכי שמושם המוקדם והמאוחר ביותר של חותמות אלו, הידועים לנו הם:

מאוחר ביותר	מוקדם ביותר	חותמת מס.
9/11/54	29/8/52	1
6/1/62	3/2/58	2
29/10/75	1863	3
11/5/77	22/2/55	4
21/10/86	31/8/77	5
1/8/89	18/2/87	6
12/3/1902	1891	7
10/6/1902	20/6/99	8
21/3/1910	18/8/1910	9
28/9/1914	12/9/99	10
2/1/1900		11

הבולים בהם השתמשו במשרדי הדואר ביפו היו כולי צרפת, אשר בשנת 1885 הוחלפו בבולים שהודפסו במיוחד ע"י צרפת עבור משרדי הדואר בלבנט, למרות זאת נראה שהשמוש בבולי צרפת הותר עד 1944. כלילי הדואר הצרפתי היו בשמוש עד ל 1902/3, שנה בה הוחלפו גם הם בכלילים שהודפסו במיוחד ללבנט.

דמי הדואר עבור מכתב מיפו היו עד ל 1876, 40 סנטים, אבל ידוע גם על השמוש ב 80 סנטים, 1 פרנק ואפילו 5 פרנק, ב 1/1/76 עם הצטרפותה של צרפת לאגוד הדואר הבינלאומי, שונו דמי הדואר ל 30 סנטים וב 1878 ל 25 סנטים, וכן הופסק השמוש בחותמת מס 3 ובמקומה באה חותמת מס. 4.

שנה לתערוכת "נתניה" "76

מאת א. שטקל

בתערוכה וראשית כל עבור קהל המבקרים שלפעמים מגיע לזרם בלתי צפוי ורוב של אנשים.

אין לשכוח על מקום נאות לקופה — התואמת את טיב התערוכה.

הליכי הארגון. אחרי שהנהלת התערוכה תחתום עם השרות הבולאי על הסכם חוקי — רצוי חזוי (ולא כפי שזה היה "מקובל" בצורת החלפת מכתבים) יהיה לה ברור תקציב התערוכה — תעבד לוח פעולות מפורט ולוח זמנים.

כאשר כל הנתונים האלה בידי הנהלת התערוכה — היא חייבת לכנס אסיפה כללית באגודתה — למסור לה דין וחשבון מפורט ולאחר הסבר כי מבצע התערוכה הוא משימה שלהצלחתה יש לרתום את כל חברי האגודה — לחלק תפקידי משנה לכל החברים.

שיתופם של חברי האגודה, עבודתם הממשית בהכנות — ערובה היא להצלחת התערוכה. אחרי הוקנת תקנון התערוכה, תגש הנהלה להתקשרות עם כל הגורמים החשובים בבצוע התערוכה:

הארכיטקטים שחייבים מבעוד מועד להדגים בפועל תוכניתם המעשית.

החשמלאים שיהיו נוכחים במשך כל זמן התערוכה ויפקחו בדקדקנות מקצועית על המערכת.

ג. הפרסומאי ששתופו רצוי לפני — אבל גם בזמן התערוכה.

ד. הדפוס שלעתים חייב להיות ממש לשרותה של התערוכה.

ה. כוחות השמירה וכו'...

חסכון בבצוע התערוכה. מובן שבמדה וההנהלה תהיה מוצלחת יותר — היא תדע חלק גדול מתפקידי הבצוע לקחת על עצמה. היא בכוחות חברי האגודה עצמם תתקן המסגרות הקיימות, תחשב את כל הדרוש למוכירות, הטפסים הנחוצים, תארגן את ועדת קבלת המוצגים בזמן, תמלא לפחות באופן חלקי השמירה ועוד.. במידת היקף העבודה העצמית הזו תלוי החסכון בתקציב התערוכה. יש לזכור שחסכון כזה — הישגו חייב להיות מושקע לאחר המעשה בפעולות האגודה המארגנת.

היום — 25 לאפריל — עברה שנה מיום פתיחת התערוכה שלנו — רצוי לסכם מאורע בולאי זה.

כאגודה "צעירה" (השנה מלאו לאגודתנו 30 שנות קיום) בשטח ארגון תערוכות רצוי אולי שנתחלק בלמידה, בנסיון שרכשנו ובלקחים שכדאי להפיק מתערוכתנו — עם אגודות אחרות הקיימות בארץ.

הגוף המארגן תערוכות. רצוי שהגוף המארגן, תהיה אגודה בולאית בה לפחות 15-20 חברים.

תערוכה היא מבצע מורכב ולבצוע מוצלח נחוצים אנשים רבים. אגודה כזו רצוי שתהיה מאורגנת היטב ורצוי שתהיה מוכרת ע"י השלטונות כאגודה עוטומנית או גוף משפטי מוכר אחר עם הנהלה מצומצמת רצינית ומהימנה. תנאים אלה נחוצים בכדי שתתאפשר התקשרות עם השרות הבולאי שלידי משרד התקשרות — ההכרחית לקבלת תמיכה והכרה בטיב התערוכה הבולאית (אזורית או ארצית). מובן שאגודה בולאית כזו תהיה חברה נספחת של התאחדות האגודות הבולאיות הארצית, אשר גם היא בדרך כלל יכולה לעזור בארגון תערוכה.

תקופת ההכנה: כדאי לדעת כי התקופה הדרושה להכנת תערוכה רצינית — היא לפחות שנה. בתקופה זו יש לסכם המהלכים בתוך האגודה המארגנת, להתקשר עם המוסד המקומי (עיריה, מועצה איזורית...) ולתכנן התערוכה, כולל התוית קו ברור של טיב התערוכה ומטרותיה. פרוש הדבר, האם מטרת האגודה המארגנת היא הצגת הישגיה של הבולאות המקומית, האיזורית, הארצית, העולמית או מטרתה חינוכית למען קירוב הנוער והצבור הרחב לתחביב הבולאי.

ההתקשרות עם המוסד המוניציפלי היא חשובה, מפני שדרושה עזרה בכמה שטחים כמו מקום התערוכה, צורת ניהולה, טכסיות התערוכה.

מקום התערוכה. בענין זה יש להנהלת התערוכה — שחייבת להיות מצומצמת ביותר אבל רצינית ותקיפה בבצוע החלטותיה — לחשב היטב את היקפה; יש לזכור שרצוי כי המקום יכיל שטח מספיק עבור המוצגים, עבור הווכנים של הדאר, עבור המזכירות של התערוכה, עבור הסוחרים שרצויים

תערוכת "נתניה 76" — היתה תערוכה ארצית שמינית. ארשה לי למסור סיכומים אחדים.

מגמת ההנהלה היה לשלב בתערוכה מציגים חדשים ולא רק לתת אפשרות בטוי לבולאיה הותיקים של הארץ אשר הציגו במדור הכבוד. הנוער היה מיוצג ע"י כ-20 מציגים והוקצה לו חלק נכבד באולם התצוגות. במשך שמונת ימי התערוכה נמכרו כ-13,000 כרטיסי כניסה; אולם לפי הערכתי בקרו באולמי רון — בה התקיימה התערוכה בימים 25 אפריל עד 2 מאי 76 — בערך עשרים אלף מבקרים, ילדים, נוער ומבוגרים ונהגו מ-350 מסגרות התצוגה. בימי התערוכה נמכר גליון זכרון ע"י הדאר שלנו. ההכנסות כפי שפורסם לאחר מכן היו כדלקמן:

מגליון פורים שנמכר עם תוספת למטרות ארגון

התערוכה ב 593 אלף גליונות —

הכנסה של 711,600 ל"י

מגליון "נתניה 76" שנמכר ב 408 אלף — הכנסה

של 1.224,000

ס"ה הכנסה נקיה בשני המבצעים 1,935,600 ל"י אם נעריך שעלות התערוכה היתה כ-500,000 חמש מאות אלף לירות — נגיע למסקנה שמבחינה כספית כדאי לממשלה להושיט ידה לארגון תצוגות כאלו.

כאגודה ברצוני לציין התמסרותם של רוב חברינו בכל שלבי הבצוע של התערוכה. ובחיי האגודה נפל דבר. במאמץ רציני גייסנו סכום כסף ובעזרת השתתפותו של משרד התקשורת עלה בידנו לרכוש מעודן צנוע לאגודת נתניה.

ייעוץ ללא התחייבות

**פוליסה מיוחדת העונה על צרכי הביטוח בארץ.
הוכנה ונבדקה ע"י אנשי מקצוע בשיתוף עם נציגי
התאחדות הבולאים.**

**הנחות ותנאים מיוחדים לחברי ההתאחדות.
התאמת הביטוח לצרכי המבוטח:
אש, פריצה, כל הסיכונים (כולל העברת בולים
ממקום למקום).**

חנן ליבנה

נחמני 2 תל-אביב

(פינת יבנה 5), טל. 299132

לידיעתך: ביטוח תכולת דירה אינו מכסה אוסף בולים

אימהות בתנ"ך

הזכירה לו לאה את מעשה התרמית שלו כלפי עשו, ואילו לבן הסתמך על החוק הבלתי-כתוב, שהבת הבכירה צריכה להנשא לפני הצעירה.

כפרס על שבע שנות עבודה נוספות נתן לו לבן גם את רחל לאשה. בכל חייה הרגישה לאה בלתי-רצויה, מאוסה ו"שנואה" (כלשון המקרא). אך נחמה פורתה היו לה ששת בניה, שילדה ליעקב ואפילו שני הבנים – גד ואשר – שנולדו ליעקב מזלפה שפחהו, וגרמו לה נחת במהלך יריבותה עם אחותה על חסדי אהבה של יעקב. מאוחר יותר ילדה לאה בת, הלא היא דינה האמיללה, שבעלומיה חוללה ריב-דמים בין בני יעקב לבין משפחת שכם בן-חמור החיו.

למרות שלאה סבלה מן היחס כלפיה, היא לא הרבתה להתלונן. אולם כשפנתה אליה רחל וביקשה לתת לה מן הדודאים – צמח שבאותם הימים יוחסה לו סגולה לגרום הריון – הגיבה לאה בחריפות: "המעט קחתך את אישי, ולקחת גם את דודאי בני? (בראשית ל, טו) אך בסופו של-דבר הסכימה לאה, בתנאי שיעקב ישכב עמה באותו לילה.

לחוציא המאווע הזה נראה, שלאה הייתה מרוצה בדרך כלל. הנה אומרת היא, למשל: "באשר, כי אשרוני בנות" (ל, יג). ובהולד לה בנה הישיר, זבולון, היא קובעת: "זבדני אלקים אתי זבד טוב" (בראשית ל, כ) אך עוד קודם לכן, אחרי שילדה את יהודה, קראה בשמחה: "הפעם אודה את ה'". מקץ עשרים שנות חיים במחיצתו של לבן החליט יעקב לחזור לארץ כנען. הוא לקח את שתי נשותיו, את פילגישו, את שנים עשר בנותיו ואת צאנו ויצא בחשאי, כי הסתכסך עם חותנו. הן לאה והן רחל תמכו בעמדת בעלן ואחרי נסיעה רבת-הרפתקאות הגיע לבית יצחק אביו, שעדיין חי בממרא "קריית ארבע הוא חברון". כאן מתה רבקה ונקברה במערת המכפלה.

רחל הנאווה, בתו הצעירה של לבן, אחייניתה של רבקה ואשתו האהובה של יעקב היא הרביעית מבין מייסדות בית ישראל. אחרי תקופת חיזור ממושכת מצד יעקב, היא נפלה קרבן למעשה מרמה של אביה לביל הכלולות הצפוי, כי אחותה רבקה תפשה את מקומה במיטת הנישואין. כך הצדיק לבן את מעשהו: "לא יעשה כן במקומו, לתת הצעירה לפני הבכירה" (בראשית כט, כו).

אחרי שהסתיים שבוע המשתה של לאה, נשא יעקב גם את רחל לאשה, אבל היא הייתה עקרה. היא קנאה באחותה, שילדה ליעקב ששה בנים ובת, בזה אחר זה ברציפות וניצלה כל החבולה אפשרית, כדי להכנס להריון. כדי שתוכל להיות לפחות אם מאמנת היא שלחה את יעקב לאמתה בלהה, כדי שזו תלד לו בן. ואמנם כך היה: בלהה העיירה את המשפחה בשני בנים נוספים: דן ונפתלי. רחל אף הסתייעה בדודאים, צמח שנושכ בעל סגולות על-טבעיות. בסופו של דבר האיר גם לרחל המזל והיא הרתה וילדה את יוסף, אבי השבטים אפרים ומנשה. אחרי שהות של עשרים שנה בחרן פנה יעקב לחתונו בבקשה להתייר לו לעיוב, אולם לבן סרב למשאלתו באומרו: "נחשתי ויברכנו ה' בגללך" (בראשית ל, כז). יעקב החליט לעיוב את נחלת לבן בחשאי, בליווי נשותיו, ילדיו, עבדיו וצאנו. אלא שרחל לקחה עמה את אלי ביתו של לבן אביה, בלא שיעקב ידע על כך. כשגילה זאת לבן דרף אחרי הבורחים, הדביקים וערך חיפושים מזוקקים בכליהם, אולם ללא העויל: רחל הסתיירה אותם על גופה.

בדרכו דרומה הבחין יעקב מרחוק בעשו אחיו. בחששו מפני התקפה שלח אליו תישים וגמלים כמתנה. אך על כל צרה שלא תבוא ערך את שירתו בעת ובעונה אחת בצורה, שרחל אשתו האהובה ויוסף הפעוט ירכבו אחרונים, כדי שיעקב להם החלט על נפשו.

בשעת הצורך. אבל הפגישה בין שני האחים עברה בשלום, ויעקב ובני ליתו המשיכו בדרכם עד הגיעם למבואות אפרת, היא בית לחם.

במקום הזה כרעה רחל ללדת את בנימין, בנה השני. היא מתה בשעת הלידה "ותקבר בדרך אפרתה, הוא בית לחם. ויצב יעקב מצבה על-קברתה, היא מצבת קברת-רחל עד היום". (לה, יט-כ). קבר רחל המסורתי, בנין מקומר קטן, ממונן על מצבת האבן הענקית, מוקד משיכה הוא עד היום ומרכז לעלייה-לרגל של יהודים מכל קצות תבל, במיוחד לנשים עקרות, הבאות לכאן, כדי להתפלל ולהדליק נרות לזכר האשה היפה, שחיה קופחו בניסיונות כה תרעולות.

שרה, אשתו של אברהם אבינו, שחי בתחילת המאה הי"ח לפנ"ס, בערך, היא הראשונה מבין ארבע האימהות. היא הייתה צעירה בעשר שנים מבעלה ואחותו החורגת, כפי שמעיד אברהם עצמו לאמרו: "בת-אבי הוא אך לא בת-אמי". (בראשית כ, יב). הם נישאו באור שקדים שבארם נהרים, שעה שעדיין נקראו בשמותיהם המקוריים: אברם ושרי. מיד אחרי מסירת הידיעה על נישואיהם מוסיף הכתוב ואומר: "ותיה שרי עקרה, אין לה ולד".

אברהם אהב את שרה אהבה כנה. שמה הך לפניו ביופיה ובחכמתה. התורה גומרת את ההלל על תכונותיה אלה ובאחד הספרים החיצוניים היא מתוארת כ"יפה יותר מכל הנשים האחרות, אך בצד חנוניותה אף שפעה חכמה". גם כשהגיעה כבר לגיל מתקדם ועדיין לא אבד, כפי הנראה, מאומה מיפי תארה. עדות לכך המסופר במקרא על ירדתו של אברהם מצרימה בגלל הרעב הכבד, שפקד את הארץ. מחשש שיהרגוהו אם יודיע, ששרה אשתו היא, ביקש אותה להכריז, כי "אחותי את, למען יטב לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך" (יב, יג). ואמנם, בשל יופיה כי רב – בת 65 הייתה אז – נלקחה לבית פרעה.

חלפו עוד עשר שנים עד שנאשה מכל תקוה, שתלד אי-פעם. על כן הציעה שרה לבעלה לבוא אל הגר שפחתה, כי "אולי אבנה ממנה" (טז, ב). אולם מן אותו זמן החלו היחסים בין שתי הנשים להיות מתוחים קשים, מצב שבא לידי ביטוי במיוחד אחרי היולדו של ישמעאל, בן הגר.

כשהיה ישמעאל בשנות ה"עשרה" שלו צויה ה' על הזוג לשנות את שמם לאברהם ("כי יב, המון גוים נתתיך") ולשרה (נסכיכה, בעלת שרה) והבטיח להם, שכן יולד להם. אולם שרה צחקה לשמע בשורה הזאת, כי "חדל להיות לשרה ארץ נשים". אך כשהשק קור מוכיח ומתירעם על פקפוקיה: "היפלא מה? דבר? (יח, יד). בבוא העת ילדה שרה את הבן היחיד, בן זקונים לאברהם. וקראו שמו יצחק, כמצות ה'. כעבור שמונה ימים נימול יצחק וביום הגמלו עשה אברהם ישמעאל גדול.

רחשיו וביום ההחשש, כי יועדף ישמעאל "בן-האמה הזאת" על יצחק בנה הנאה את שרה לדרוש מבעלה לגרש את הגר ואת בנה מעל פניו. הדבר לא מצא חן בעיניו, אולם ה' נחמו ועודדו, בדברו אליו: "אל ידע בעיניך על הנער ועל אמתך... כי יצחק יקרא לו יורע... וגם את בן האמה לגוי אשימנו" (כא, יב-יג). בת מאה ועשרים ושבוע שנים הייתה שרה, כשמתה "בקריית ארבע הוא חברון". היא נקברה במערת המכפלה, שקנה אברהם מעפרון הרתי תמורת ארבע מאות שקל כסף. "ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות-קבר" (כג, כ').

רבקה, האם השנייה, אשתו של יצחק הייתה. אחרי מות שרה, כשיצחק היה בן ארבעים ועדיין ערירי, החל אברהם לחפש אשה מתאימה בשבילו, היות ורצה למנוע נישואי בנו עם אחת מ"בנות הכנעני", השבע את עבדו זקן ביתו "כי אל ארצי ואל מולדתי תלך, ולקחת אשה לבני יצחק". (כד, ד) עמוס מתנוון, כיאות למי שעדידה להיות אשת יצחק, יצא העבד לדרכו לפונה, אל העיר חור שבראם נהרים. כאן, שעה שנוצב על עין המים, פגש בנערה שותב-מראה, שהשקת אותו מים ואף מלאה את השוקת לכל גבולו. משתאה שמה מצא את בת הווג הנכונה בשביל יצחק שאל אותה אם יש מקום בבית אביה ללך. היא ענתה בחיוב, וכפי שהסתבר אל היתה זאת אלא רבקה, נכדתו של נחור, אבי אברהם.

עתה הניח שלחי אברהם שכשרה השקרה להוציא מאמתתה את כלי הכסף ואת כלי הזהב ואת הבגדים, שהביא עמו ולתתם לרבקה ואת הגמדות לבן אחיה ואלאמס, כדי שירשו להגיעה להצטרף אליו. הם השיבו: "קבא לנערה ונשאלה את פיה... ותאמר: אלך". הם יצאו לדרך "ויבאה יצחק האהלה שרה אמו... ויאהבה" (כד, טז).

אם כי עשרים שנים חלפו מאז נישאו ועדיין לא נולדו להם צאצא, אים, מאן יצחק לקחת אשה אחרת. הסבלנות והנאמנות השתלמו ובסופו של דבר הרתה רבקה, ואחרי תודשי הריון קשים ילדה תאומים – את עשו ואת יעקב – ש"התרוצצו בקרבה", כאילו אות מבשרת, שלא יהיה שלום בית. עשו, האהוב של יצחק, היה לאיש יודע ציד ואילו יעקב, מחדד נפש אמו לא, אלא רועה צאן ("איש תם ישב אהלים"). בגיל 40 נשנה הבנים עדיין רווקים היו. אז לקח עשו שתי נשים חתיות. למרות רווח של הריון.

עם מותה נקברה רבקה במערת המכפלה.

לאה, אשתו הבכירה של יעקב, הייתה השלישית מבין האמהות, אשר בנו... את בית ישראל" (רות, ד, יא). היא הייתה בתו הבכירה של לבן אחי רבקה, ענייה היו רכות והיא הייתה בהירה מרחל אחותה שבה התאהב יעקב במבט ראשון ועמה התארס. שלא כדוגמת יצחק אביו, ששלח מתנות "קירות-ערך לבחירת לבו, לא היה ליעקב להציע הרבה זולת מיומנותו כעובד אדמה, והוא הסכים לעבוד שבע שנים למען השיג ידה של רחל. אולם לביל הכלולות, בחשבת הלילה, החליפה בלאה אחותה. התעול הזה עורר את זעמו של יעקב, אך האגדה מספרת, שבקרו של היום

ידיעות מעולם היודאיקה

בי"ט טבת תרס"ב על יסוד הקרן הקיימת ובאותו מעמד החליט על הנהגת בולי ק.ק.ל., שישמשו סמל להתחדשות לאומית ואמצעי להסברת מטרותיה. אוספו של גוטקובסקי ז"ל אינו נמדד בערכו הכספי הרב, אלא, עקב כך שהוא אוסף בעל ערך נדיר ביחודו. גוטובסקי ז"ל נפטר ערירי ולא הותיר אחריו קרובי משפחה. הוא נטמן בבית העלמין בתל-מונד.

לאספני נושאי מוזיקה, תיאטרון וסיפרות

חברים אשר דורשים להירשם כחברים בקבוצה האירופית של אספני מוזיקה, תיאטרון וסיפרות הפועלת במסגרת ה"פ.פ.ו. ולקבל את הרבעון הטקטי של האיגוד הבינלאומי, המופיע בשפות גרמנית וצרפתית מתבקשים להתקשר לצורך המלצה וסידור ההרשמה למר בלאו לביא — חולון ת.ד. 617 או בערבי ימי שני באגודה התלאביבית לבלואות.

על הנעשה בעולם היודאיקה וישראל אנו קוראים בביולטין מס' 22 מחדש מאי 77 של ה"נ.פ.ס. ישראל בישראל נעשים הכנות לפרסום ע"י מר ג. מינץ, האחראי על המחקר והחקירה של בולי ישראל — שתי חוברות הדנות בבולי ישראל:
א. מונוגרפיה על הדואר הטורקי ארץ הקודש.
ב. מחקר על בולי הקונסוליה הצרפתית בירושלים בימי מלחמת השחרור.
גרמניה המערבית. סגן הנשיא של ה"נ.פ.ס. לאירופה. מר. הורטברג דאנש, פרסם דפי אינפורמציה ובו פרטים:

- א. על הקמת חוג מיוחד לאספני — דאר נע בישראל בגרמניה המערבית. עם הזמן יקוטלגו וירשמו כל מדבקות דאר רשום שהופיעו בשטח זה.
 - ב. ברך מס' 2 הוא מודיע על שני מחקרים שנעשים בשטח בולי ישראל וארץ הקודש.
 1. מכתבים וגלויות בשנים 16.5.48 — 16.5.49.
 2. מחקר על איגרות אויר של פלשתינה א"י.
- אנגליה. מזכיר באפיפ מתאונן על כך שבתערוכות בינלאומיות ולאומיות בארצות השונות, המכילים תצוגות של בולי ישראל, ארץ הקודש או על נושאי יודאיקה, אין ייצוג מתאים בין השופטים על ידי אנשים מתאימים הבקיאים בנושאים אלו.
הוא מסב את תשומת לבו של הנשיא ה"נ.פ.ס. וחושב שיש לעשות פעולה מיוחדת על מנת לתקן את המצב.

בעל האוסף המשקף את ההיסטוריה הציונית הלך לעולמו

אברהם גוטקובסקי ז"ל, בעל אוסף בולי הקרן הקיימת, נפטר השבוע בגיל 81 בכפר הס. אוספו של גוטקובסקי ז"ל הינו מפעל חיים יחיד במינו והוא משקף את ההיסטוריה של המפעל הציוני, מאבקה של ישראל בזירה המדינית להקמת המדינה, אישים ומפעלי פיתוח שונים.

גוטקובסקי ז"ל נולד בשנת 1896, בעיר קלבריה שבליטא ועלה לארץ בשנת 1923, היה ממייסדי כפר הס הבול הראשון מאוספו של גוטקובסקי היה "בול ציון", שהוצא בוונא בשנת 1902 ואשר קיבל אותו מראש קהילתו כאות הוקרה על מאמציו באיסוף תרומות למען הקרן הקיימת. עתה מכיל האוסף שלו 70 כרכים עבי כרס המכילים כ-4000 סוגי בולים, האוסף מסודר בצורה כרונולוגית ואינציקלופדית. אוספו מכיל כמעט את כל בולי הקרן הקיימת שהוצאו מאז החליט הקונגרס הציוני החמישי שהתכנס בבול

מרטין מרקו

תל-אביב אלנבי 32 טל. 59 68 8 ת.ד. 4281

בולי ישראל ובולי חו"ל קלאסיים

מכירה — קניה — הערכה

MARTIN MARCO

32 ALLENBY STREET, PHONE 59688

ISRAEL AND ALL THE WORLD

CLASSICS STAMPS

לפני שתמכור את
אוסף הבולים שלך!

הכנס אליו.

תמיד תקבל תמורה גדולה יותר.

בולי מנורה

בן-יהודה 26 תל-אביב

כפי שכבר אמנו נפתח משרד הדואר בירושלים ב 1900, אולם עוד הרבה לפני כן ב 1859 בערך, פתח משרד הדואר ביפו, כעין סניף בירושלים, וזאת ע"י שליחת אחד מעובדיו לירושלים, וזה דאג למשלוח הדואר מירושלים ליפו, וזאת בעגלת דואר שעשתה דרך זו אחת לשבוע. עבור שרות מיוחד זה, נדרש בשנים הראשונות, תשלום נוסף של 1 פיאסטר, עבור כ 10 גרם, תשלום שהוקטן לאחר מכן ל 20 פרס. מכתבים אלו שנתקבלו בירושלים למשלוח ליפו, הוחתמו בחותמת מיוחדת הנקראת "צלב ירושלים" חותמת זו ידועה גם ללא הצלב במרכזו, וזאת על מכתבים מ 1879. המכתב המוקדם ביותר עליו ידועה חותמת זו הנו מ 20/6/59 והמאוחר ביותר מ 4/8/76, החותמת ידועה בשחור, כחול וסגול.

משרד הדואר הצרפתי בחיפה: ממשרד דואר זה ידוע לנו רק על סוג חותמת אחד בלבד. 3 חותמות נוספות הידועות לנו מתקופה זו, הן חותמות ה "דואר שולם" כשחותמת מס. 1 ידועה על מכתבים מיפו בשנים 1865-75, חותמת מס. 2 על מכתבים מיפו בשנים 1866-72, וחותמת מס. 3 על מכתבים מירושלים בשנים 1868-75.

כל המידע המופיע במאמרי זה, לוקט ונאסף הודות למאמציהם הבלתי פוסקים של אספנים רבים בכל רחבי תבל, אספנים שתולדות הדואר בארץ הקדושה קרוב ויקר ללבם, למותר לציין שאין מידע זה סופי, והנו נתן לשנויים ותקונים מתמידים, אהיה אסיר תודה לכל בולאי אשר בידי מידע נוסף או שונה מזה שבידי, באם ידוע לי על כך, ויאפשר בזאת עדכון מירבי של המידע שבידינו.

חותמות נוספות הידועות מתקופה זו, הן חותמות אניות הדואר הצרפתיות פרווראטס" שהוחתמו במשרד הימי במרסיי, על כל דברי הדואר שהגיעו באניות הדואר הצרפתיות מהמזרח הקרוב, חותמות אלו הן חותמות הגעה או מעבר, הופעתם הראשונה של חותמות מלבניות אלו היתה ב 1837, ומהן קיימים שני סוגים שונים בגודלן, כשצבען הוא על פי רוב אדום ולפעמים שחור. הרבה יותר נדירה היא החותמת האזכרית שהופיעה ב 1845 ושצבעה הוא כמעט תמיד אדום ורק במקרים יוצאים מהכלל כחול.

בתחילת דברי הזכרתי את "קו" להובלת דואר, קו זה שהחל לפעול בספטמבר 1866, מסלולו עד ל 1875 היה, מרסיי — פלרמו — מסינה — סִיֶּה-קִמִּירנה — רדוס — מרסינה — אֶחְסַנְדֵּרֶה — לִטְקֵה — יפו — טריפולי בירות — מאלכסנדריה, כשבמאי 1867 הוס-פה גם פורט סעיד למסלול זה וב 1875 הוכפל הקו, והמסלול השני דמה לראשון אבל בכיוון ההפוך.

במרצת הזמן חלו שנויים רבים במסלול זה, מספר חתנות ונמלים הוספו או הוסרו, אבל עד כמה שידוע לנו, נכללה יפו תמיד במסלול. בין השנים *187 ו 1875 הוחתמו כל דברי הדואר שנשלחו באניות "קו" בחותמת בעלת 8 צלעות, בה הופיע שם הנמל, התאריך ומספרה הסדורי של האניה.

משרד הדואר הצרפתי בירושלים: ממשרד דואר זה ידוע לנו על 5 חותמות שונות, כשחותמות 1 ו 3 הן נדירות מאד, וכשחותמת מס. 1 ידועה רק בשחור, חותמת מס. 2 מ 1853 הנה בשחור, וזו מ 1854 הנה בכחול, וחותמת מס 3 ידועה בכחול אפור. חותמות מס. 4 ו 5 ידועות גם ללא מספר סדורי, והמספרים הסדוריים הידועים הנם 7 ו 19 בלבד.

תאריכי שמושים המוקדם והמאוחר ביותר של חותמות אלו, הידועים לנו הם:

חותמת מס.	מוקדם ביותר	מאוחר ביותר
1	29/8/52	23/1/53
2	13/4/53	8 11 54
3	12/5/56	3/2/58
4	6/9/1900	12/1/1906
5	14/10/1906	19/9/1914

ולנטיו - סטודיו פילאטלי

בולי ישראל וחץ
לאספנים חנויים
לבולי חץ

מכירות פומביות

רחוב ביאליק 25, תל-אביב 25, BIALIK ST., TEL-AVIV
ת"ד 29527, טלפון: 59001, P. O. B. 29527

פאר ישראל ויגונו

מעטפת זכרון לחללי צה"ל

מאת חיים לנגלבו

זכרון תשל"ו. הספר, "מירט" לה" הופיע בהוצאת "עם עובד" בשנת תש"ה.

עד כה הופיעו כ־24 מעטפות זכרון, והשנה הונפקה המעטפה ה־25.

מאחר שהמעטפה מבוילת בבול זכרון לחללי צה"ל שהוצא עלי ידי השירות הבולאי, בערך נקוב של 3.30 ל"י, ומוטבע בחותמת זכרון, "ירושלים דד" — א' אייר תשל"ו, 19 באפריל 1976 — (יום הופעת הבול), נוסף לחותמת המשושה, "יום הופעת הבול", מהווה המעטפה פריט בולאי מובהק, והיא מבוקשת מאוד על ידי אספנים רבים.

לדברי בן־זכאי, החולש על מפעל הנצחה זה, הודפסו השנה כ־17 אלף מעטפות זכרון.

כול הזכרון המודבק על מעטפת זכרון מראה את האנדרטה לחללי הצנחנים, שנחנכה ב־29 בספטמבר 1960 על הכביש הרא"ש ליד הסיבוב לתל־נוף.

בין המפעלים הרבים והשונים להנצחת החייל, מקום משרד הביטחון, בפקיחו והנהלתו של דב בן־זכאי, מחלקה מיוחדת להוצאת מעטפת זכרון לחללי צה"ל ומערכות ישראל.

גם השנה, כבכל שנה, יצאה לאור מעטפת זכרון של יום הוכ"ר וזן תשל"ו. הפעם, שלא כבכל שנה, היה המכרוז לעיצוב המעטפת פתוח, 19 מעצבים: הציעו 29 הצעות, שהגיעו אל ועדת השופטים (אריה פינק — ראש אגף השיקום, יצחק שחף — מנהל המחלקה להנצחת החייל, אברהם יהל — יו"ר מרכז יד לבנים, דב בן־זכאי יו"ד קסטן — המועצה הציבורית להנצחת החייל, דרור בן־דב, אשר קל־דרון ואורי ורום) — ציגני אגודת הגרופיקאים). בטיכום הדיון נבחר החייל, דרור בן־דב, אשר קל־דרון ורומישילד את ליפמן (סטודיו רולי). הם זכו בפרס ראשון בגובה של 5,000 ל"י. בפרס שני בסך של 3000 ל"י זכתה עבודתו

מה במרכז הפארק ליד גדרה בדרום.

האנדרטה שינתה פניה פעמים רבות. היא נבנתה מחדש ורוחבה הוגדל פי שניים וחצי. נקבע לה לוח זכרון נוסף ועליו שמות הצנחנים שנפלו בשנים האחרונות. ליד האנדרטה הוקם עמוד זכרון יצוק בטון בגובה של עשרה מטרים ובראשו סמל הי צנחנים. העמוד מצופה אבן ירושלמים ומוקדש לצנחנית חנה סנש. מתחתיו נקבעה אמרתה: "קול קרא לי והלכתי — הלכתי, כי קרא לי הקול".

לאנדרטה נוסף לוח גדול, ועליו הרבה־הרבה שמות, שמות נוספים של צנחנים בשירות סדיר ובמילואים שנפלו במערכות ישראל, בתקריות הגבול,

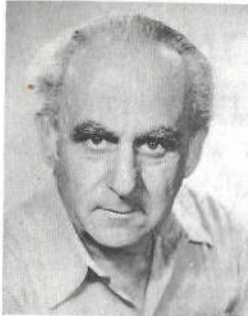
במארכים ובמדרסים אחרי מחב"לים. למעטפת הנשלחת, צורפה ה"שנה אירגת אישית מאת שר הביטחון, ההורים והאלמנות אשר מחמת טעות, או קשיים באיתור בגלל מעבר למקומות מגורים אחרים אינם מקבלים את המעטפות, מפניו בדרך כלל את בקשותיהם למשרד הבטחון. ה"מעטפות נשלחות גם לחו"ל ואף קורה שהן מוחזרות בגלל קשיי איתור. מכל מקום, אלה שלא קיבלו את המעטפה, עומדת היא לרשותם באגף הנצחה והם יכולים לקבלה גם אחרי שנים.

סיפור הקמת האנדרטה התחיל עוד בשנת 1957, לאחר מבצע קדש. היו דיונים על מינום האנדרטה. ד. בן־גוריון ו"ל הציעה להקים בהר־הרצל, אל לם חזר בו, משום שאז טרם היו אנדרטאות ליחידות מסויי"מות. היו התלבטויות מימון. חבי רות פריטות תרמו מכספן וכן גם ההורים השכולים. לבסוף נרתם משרד הביטחון למשימה והתכנית הוצאה לפועל.

מבין שלוש הצעות, שהוגשו לוועדה הציבורית, אישרה הצעת האמן פוקי שורץ, האנדרטה מת"שצאת לגובה של 15 מטר ותקציב

של 2,000 ל"י, זכתה הפרת ת.פ.ב.

המעטפה, שעוצבה כאמור על ידי רומישילד את ליפמן, מביאה מצידה השמאלה של המעטפה את המשפט "פאר ישראל ויגונו" יגונו" המופיע בספר "מירשלה" מאת הסופרת הפולנית הנודעת א. ארוזשקו ובו הקטע: "בנינו גבורים. פאר ישראל ויגונו". משפט זה הציעה הגב' ציפורה הרייאדינג, מכשר בילו, ש"שכלה את בנה באוגוסט 1968, הוועדה התרשמה מההצעה ו"אימצה אותו ככרוז על מטפת

אוטה וליש

חלפו שלושים יום לפטירתו של אוטה וליש ז"ל. לפתע נסתלק מי אתנו. כאלה היו חייו — סוערים ומלאי פעילות וכך גם נסתלק מי אתנו — לפתע, בסערה.

אוטה וליש נולד בצ'כיה ב-1906 ועלה לישראל בשנת 1934, לאחר סיים את לימודיו באקדמיה לאמנות בברלין, ולאחר עבודתו של מספר שנים בקרן קיימת לישראל בברלין ובהכנת קונגרוסים ציוניים בחו"ל. בשנים הראשונות לעלייתו לארץ צייר בולי קרן קיימת לישראל, פלקטים ל"התיישבות העובדת ולמבצעי 'חור' מה ומגדל.

היה דמות מוכרת בארץ ובעולם. בישראל נודע שמו בזכות הבולים שצייר, ביניהם בולי-דואר עברי ה"ראשונים" בול בטחון ישראל ב"מלאות 9 שנים למדינה, בול הלב-נון, ויותר מ-100 בולי דואר יש"ר. כן צייר גם סדרות של ה"מטבעות הראשונים ושטר הכסף של המדינה. מפעולותיו הנודעות — הכנת אולם המוזיאון לקראת הכרזת עצמאות ישראל וציור מגי"ל העצמאות. ביום העצמאות ה"אחרון — הוא יום הולדתו ה"17 — הופיע על מסכי הטלוויזיה בסרט תיעודי על הכרזת המדינה.

מעורה היה בחיי הפרסום והגרפיקה בישראל ומקובל בקרב אנשי הפרסום ותקשורת ההמונים בעולם. הוא היה ממייסדיו ומקרימל של האיגוד הישראלי לפרסום וכיהן כיו"ר האיגוד יותר מ-10 שנים. בארבע השנים האחרונות עמד בראש החטיבה הישראלית של האיגוד הבין-לאומי לפרסום ומילא תפקיד של נשיא החטיבה. במסגרת תפקידו זה ייצג את יש"ר ראל בקונגרסים לפרסום בארצות רבות ועמד בקשר הדוק עם השו"בי הפרסומאים בעולם.

היום יפתח בירושלים הקונגרס הבינלאומי לפרסום כשבתקס ה"פתיחה יעלה זכרו ותצויין פע"ל לוחו הרבה ומאמציל הגדולים ל"קיום הקונגרס בישראל, ואשר בו ראה את גולת הכותרת לפעילותו במישור הפרסום, ואשר בעיצומן של ההכנות לקיומו כרע ונסתלק מאתנו.

היקף בבולי שווייץ (סוף)

ברוח שבין הראי והקיר — וכל העניין פרח כנראה מזכרונו, "ובכן, התעלומה נפתרה סוף סוף". חייד השכן.

"יתכן שטבא שלי היה בזבון", סיים בעל-הבקתה את סיפורו, "כך לפחות טע"נה סבתי. אבל תודות לבזבונותו זו זכיתי בירושה הגונה, יהי זכרו ברוך!" "אמן ואמן!" הוסיף השכן. פ. אריה

הוביל העירה עגל משובח למכירתה. לאחר שמכר את העגל קנה את לוח-השנה, ותוך עיון בו גילה כי זנבה הוציאה את בולי-הדואר הראשונים שלה. אז החליט לנהוג כאדם מודרני: קנה גליון שלם של בולים, כדי לשלוח לידידיו באמצעות הדואר ברכות לשנה החדשה. ואמנם, הברכות נשלחו, ואילו אותם הבולים שנתרו לאחר משלוח הברכות — אותם הכניס לתוך לוח-השנה. את הלוח תחב

בולי שפר אלנבי 94 תל-אביב טל. 2047

קניה, מכירה והחלפה

הערכה יעוץ ונדיקה

מקצועית

STAMPS SCHAFFER 94, ALLENBY ROAD,

P.O.B. 1250, TEL-AVIV, ISRAEL

הדואר התורכי בקפריסין

בבולים אלה. כידוע, אין הקטלוג מדפיס בולים שאינם מיועדים לי אסוף. התרמת בולים אלה נפסקה וכיום להוטים האספנים לרכוש כ"קפריסין" בולאי באלבום.

כידוע, ניהל הדואר היווני בקפריסין (הדואר הרשמי עד כה) מל"המתי-חורמה בבולי הדואר התורכי. הדואר הקפריסאי היווני לא בחל בשום תפיסה לשם למאסת הכ"ל שם של מתחריו על ציבור הבולי אים. נעשו נסיונות שונים לפרסם בבולי התקשורת בעולם, כי בולי הדואר התורכי אינם בולים ואינם מוכרים על ידי איגוד הדואר היעולמי. נראה שמלחמה זו נועדה לכישלון והדואר התורכי חוגג את נצחונו בשדה הבולאות.

קפריסין. האי השלישי בגודלו באגן הים-התיכון (לאחר סיציליה וסרדיניה), כהווה מוקד משיכה לתיירים. האי עטור הרים מכוס יערות ארוך, עמקום וחופים שטופי שכישי אידיאליים לרחה. התעמולה שכינהל הדואר התורכי מזכירה את העיבדה הגיאוגרפית, שקפריסין שוי כנת 45 מיילים בלבד מחופי תורכיה. ההיסטוריה של האי איננה כוללת כל עדות להשפעה יוונית. לפי דברי המקור התורכי, החל האי בשגשוגו 4000 שנה לפני הספירה (התקופה הגיאולוגית). השליטים הזרים באי התחלפו במשך השנים, באי שלטו הפרסים, הרומאים, הביזאנטים והונציאנים. בשנת 1750 הפך האי לחלק מן האימפריה העות'מנית. הי שלטון התורכי (ההדגשה בפרסום) נמשך עד 1878 במשך כשלוש מאות שנה! לאחר מכן נמסרה קפריסין לבריטניה עד לעצמאותה בשנת 1960. בשנת 1975, יסדו התורכים הקפריסאים את מדינתם העצמאית, המספקת שרותי דואר ומנפיקה בולי לים באופן עצמאי. הסוחר הבולאי הראשי של הדואר התורכי בקפריסין כנהל את עסקיו המסועפים ממקום מושבו באיסטנבול בתורכיה. בנתיים מיקדם לנחש, אם אוסף בולי הדואר התורכי בקפריסין יהווה נכס בעל ערך והשקעה נאותה?

דפס בבירור על כל הבולים, "קפריסין", בצירוף ה"ילים", "דואר תורכי".

מיותר לציין, כי שלטונות הדואר מנסים לעורר התעניינות בבולים אלה. משך זמן רב הוחרמו הבולים על ידי אספני בולים בכל העולם. חילוקי הדעות בין האספנים נבעו מכך, שאין לדואר התורכי קשר לאיגוד הדואר העולמי ולכן אין הבולים מוכרים כבולי דואר. הדואר התורכי באי מנסה להשפיע על דעת הקהל העולמית במסגרת פרסומים שונים בעיתונות הבולאית בעולם. הבולים הודבקו על דברי דואר ל"משלוח בכל העולם. העובדה שדברי דואר הנושאים את בולי הדואר הי תורכי נשלחים ומגיעים ליעדם מדי ברת בעד עצמה.

כל הקטלוגים החשובים בבולים כוללים את בולי הדואר התורכי — "קפריסין", בהוצאות של שנת 1977. פרט זה מראה על ההכרה

מאת חיים גלאון

לאור ההתעניינות בגורלו של האי השכן, קפריסין, כדאי לסקור את ההנפקות הבולאיות האחרונות. שאלת חלוקת האי לשתי מדינות נפרדות, כבר מצאה את ביטוייה בשדה הבולאות לפני כשנתיים.

בשנת 1975, יסדו התורכים הי קפריסאים מדינה עצמאית בחלקו הצפוני של קפריסין, בשם "מדינת הפרציה התורכית-קפריסין". שלי טונות הדואר התורכי, בחלק זה של קפריסין, מתמידים מאז בהנפקות בולאיות. בול נאה הונפק לפני מספר חודשים בערך 60 פיל, המוקדש למשחקים האולימפיים בי מונטריאול והמתאר את סמל האי לימפיאדה, שמה של המדינה מרי

הופיע

תחביב

קטלוג

בולי

ישראל

1978

קטלוג

צבי פכטר

לבולי ישראל

אריה גפני

בולים ומטבעות

קניה • מכירה • הערכה

טלפון 452577

9—7 בבוקר, 8—7 בערב

ת.ד. 4049 תל-אביב

זיופים של בולי דואר

מאת אריה פופיק

כבר בראשית הופעתם של בולי הדואר, עלה בדעתם של אנשים מסוימים לנסות ולזייפם. הם עשו זאת למען בצע כסף ורווחים קלים.

שרותי הדואר בתחילתם (באמצע המאה הקודמת) גבו מחירים די גבוהים בהשוואה למחירים היום, ולכן כדאי היה לזייפנים לנסות ולחקות את הבולים.

שיטות הדפסת הבולים והאמצעים הטכניים באותה תקופה לא העמידו קושיים בפני הזייפנים והמלאכה היתה בהחלט כדאית.

מי שיעבור על תולדות בולי הדואר ימצא שלושה סוגי זיופים בבולי דואר: 1. זיופים הפוגעים בדואר: (2) זיופים הפוגעים באספנים. (3) בולי תעמולה ודרכי רגול.

1) זיופים הפוגעים בדואר

כמעט בכל ארצות אירופה הופיעו זיופי בולים, פרט לאנגליה בה הופיע בול הדואר הראשון.

באוסטריה גופא לא הופיעו זיופים, אלא בארצות החסות שלה בצפון אטליה במחוז לומברדיה ונציה.

הבול הראשון שלה אוסטריה הופיע בשנת 1850 והזיופים החלו בשנת 1853. כדאי לציין שמלאכת הזיוף היתה מאד מקצועית, ויותר מושלמת מן הבולים המקוריים.

באותה תקופה היה כל חצי האי האטלקי מחולק לנסיכויות וממלכות ועיר הבירה רומא היתה תחת שלטון האפיפיור. הבולים של אותה מדינה הופיעו בשנת 1852 בשמונה ערכים, ובשלה ערכים שכיחים בצעו זיופים לרעת הדואר.

אם נתקדם קצת דרומה ונגיע לממלכת נאפל. הבולים הראשונים אשר יצאו מתחת למכשב הדפוס בשנת 1858 זויפו כבר באותה שנה. בסדרה של 7 ערכים, 3 זיופו. הבולים המזויפים היו נפוצים בכמויות גדולות מאד, והפער בין המחירים של הבולים האמיתיים והמזויפים לא היה גדול. הזייפנים בנפאל הוו מתחרה רציני מאד לדואר. בשנת 1861, התאחדו כל הנסיכויות והממלכות של איטליה תחת שלטונו של מלך סרדינה ובאותה השנה הופיעו בולים בשמונה ערכים, ומיד הופיעו גם בולים מזויפים.

נפנה את תשומת לבנו לארצות אירופה הצפונית ברוב ארצות אלו נמצא כ"כ את הפגע של זיופים, אם כי באחור של שנים לעומת ארצות אטליה. בצרפת מצאו את הבולים המזויפים בשנת 1870 השכיח ביותר בסדרה של 9 ערכים. כדאי לציין שקטלוג מעריך את הבול במצב בלתי משומש בפחות מערכו של הבול האמיתי, אבל על מכתב הוא נדיר מאד. משנת 1975 עד התחלת מלחמת העולם הראשונה מוצאים אנו בכל סדרות שיגרתיות של צרפת את הבול הנפוץ ביותר מזויף לרעת הדאר.

את הזיופים בממלכת גרמניה אנו מוצאים כבר אחרי בטול הדואר של נסיכויות ואחרי האחד הצפון גרמני. הזיוף הראשון הופיע בשנת 1882, וגם פה זה

של בול שכיח בסדרה כעבור עשרים שנים בערך הופיע זיוף נוסף — 1902 של בולים נפוצים ביותר שעל גביהם מופיע סמל גרמניה. גם בתקופת מלה"ע ה-1 מוצאים זיופים בכמה ערכים עד שנת 1922. ראוי לציין בול מסדרה של שנת 1924 אשר הצליחו לגלות את הזיוף בו לפני הפצתו, ולכלוא את הזייפנים. בכך נסתיים פרק הזיוף בבולי גרמניה. גם בהולנד שכנתה הצפון מערבית של גרמניה מצאו זיוף מוצלח מאד בשנת 1921, והשוני בין הבול המקורי והמזויף היה בשנוי הנקוב.

ברוסיה רחבת השטחים והממדים, השתמשו הזייפנים בשטה אחרת. הבול המזויף הראשון משנת 1883 הוא דווקא היקר בסדרה. הסכום של 70 קפיקות היה בימים ההם סכום מכובד. כעבור כמה שנים הופיעו 4 זיופים בסדרה של 10 ערכים. בין השנים 1889-1904 הזיופים הם של 2 ערכים קטנים ושכיחים. מתקבל על הדעת שהזייפנים ניסו את מזלם גם בערכים גבוהים וגם נמוכים. הגבוהים של 70 קפיקות 31/21 רובל באותו הזמן כסף רב מאד.

בזמן מלה"ע ה-1 בגלל חוסר מעות, נכנסו למחזור בולים במקום כסף על נייר עבה, והשתמשו בהם גם לצרכי משלוח מכתבים. גם בין בולים אלו נמצאים זיופים

נסיים עם הזכרת הזיופים בפולין. הזיוף הראשון הופיע בשנת 1927, בסדרה של 11 ערכים כבול השכיח של הסדרה והנפוץ ביותר. בשנת 1930 זיוף בסדרת הזכרון הבול הנפוץ. כעבור שנתיים נתגלו 2 זיופים בסדרה של 7 בולים גם כן בין הערכים השכיחים.

נעלה כעת שאלה מדוע במשך תקופה ארוכה היו ברוב ארצות אירופה הזיופים לנגע צבורי?

התשובה היא פשוטה ביותר. ראשית, תשלום דמי הדואר היה גבוה באופן יחסי, ושנת היצור הטכני של הבולים היה פשוט ובלתי מסובך. אדם עם קצת ידע גרפי והדפסה, מסוגל היה לטול על עצמו את משימת הזיוף, המכשול העיקרי היה בהפצה, אך גם על כך התגברו הזייפנים

היום הזיוף אינו מציאותי משתי סבות ראשית תשלום דמי הדואר הוא זול באופן יחסי, ושנות הטכניקה של יצירת בולים היא כיום מסובכת מאד ויש צורך לשם כך במכשירים ומכונות יקרות ערך.

בארצנו כדאי לציין שני מקרי זיוף. הבול המפורסם של המושבה פתח תקווה מהתקופה העותומנית היה למעשה בלתי חוקי, מאחר וועד המושבה הנפיק אותו בלי רשות השלטון התורכי, בגלל הלשנה נודע הענין לקצין משטרה וראש הוועד נעצר. שארית הבולים הוחרמו בהשתדלות ומתן שוחד הגון, הצליחו אנשי המושבה לטשטש את הפרשה. כיום בול זה הוא יקר ערך.

בתחילת שנת 1920 עם העברת השלטון הצבאי לידי הרשות האזרחית, הועברו גם שרותי הדואר. אנו מוצאים זיוף בין בולים לצרכי מס הכנסה לרעת מוסדות השלטון. הערך הוא 5 גרוש בול סגול עם הדפסת רכב צבע זהב. בגלל הזיוף המלא אשר במקור היה בול בשימוש הדואר נחשב גם בול זה בין זיופים לרעת הדואר.

סיפוריהם של בולים נדירים

היקר בבולי שוויץ

קריאת התפעלות: „הפלא ופלא!“
„האם תהיה מוכן לקנות את זה?“
שאל בעל-הבקתה בהיסוס.
„שמע נא, ידידי הצעיר“, השיב הסוחר
הגרש, „לפנינו חלק של גליון ובו ארבע
עם בולים בערך. כל אחד מן הבולים
הוא בעל ערך רב. אילו רציתי לרכוש
את הדף חייב הייתי למכור תחילה את
כל החנות הזאת...“

„אם כן“, יעץ לו הכפרי הצעיר, „קנה
רק חלק מן הגליון. קח מספרים וגזור
כן הדף כמה ש...“

ללא, אדוניו? שיטע אותו הסוחר. דף
נדיר זה איננו עוגה. שאפשר לחלקה לפי
רוטות. זהו גליון יחיד במינו ואין פאר-
טים מטבע-זהב לפרוטות-נחשת. הסוחר
הר הרחר רגע קל המשיך: „יש לי עצה.
אמנם, אני אינני יכול לרכוש גליון יקר
זה, אך אין ספק שיימצא אספן בעל-
יכולת שיסמח לרכוש אותו. כל מה שע-
ליך לעשות הוא, לפרסם מודעה בעתון,
שבו אתה מעמיד את הדף הזה למכירה
פומבית בתאריך מסוים. ועד אז — כדאי
לך להפקיד אותו בכספת בבנק העי-
רני.“

הדף הנדיר נמכר

למחרת היום נדפסה בעתון-הבוקר של
ז'נבה מודעה בולטת, שבה הוצע הפריט
הבולאי הנדיר למכירה פומבית, אי-
תיערך בסוף השבוע באולם-ההרצאות
העירוני.

יהיה זו סנסאציה בולאית של ממש.
וביום המכירה מילאו את האולם גדולי
האספנים של שוויץ; אפילו בולאים
מרחביים מחוץ למדינה ובאו למקום. ב-
תקפה שיעליתו לרכוש לעצמם דף יחיד-
במינו זה של הבולים הראשונים של
ז'נבה! התחרות בין האספנים הייתה חרי-
פה, הצעות-המחיר הלכו האמירו ובי-
סופו של דבר נמכר חלק-הגליון, שהכיל
38 בולים כפולים, לבעל ההצעה הגבוהה
ביותר תמורת רבבות פרונקים!

למחרת המכירה, לאחר שהסוחר נטל
לעצמו את דמי-החיווך ומסר לכפרי הצ-
עיר את הסכום האגדי, עשו שני הידדים
את דרכם בחזרה אל הכפר.

„אמור לי“, פנה השכן אל ידדו, „כיצד
קרה הדבר, שמשמון נדיר כזה נמצא שנים
רבות כלי-כך. מאחורי הראי, ומי הכניס
את גליון-הבולים לתוך לוח-השגנה?“

„סבא שלי הוא שהכניס את הדף ל-
לוח“, חייך הנשאל, „לא פעם סיפרה לי
סבתי על האופי המורש של סבא. כיוון
שהשב עצמו לאדם מודרני, נהג לפזר את
כספו ביד רחבה, בערב הג'ה-המולד 1843

כל מרובע נדפסו המלים Port Cantonal
(תשלום מחוץ), ובחלקו התחתון —
Port Local (תשלום מקומי).

„שכני היקר!“ קרא בעל-הבית המופ-
תע, „הרי אלה הם בולי-דואר!“
„אבל מימי לא ראיתי בולים שכאלה“,
מלאה השכן במבוכה.

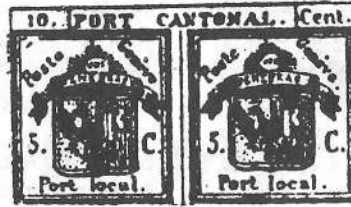
„גם אני לא“, הפטיר גבוז של בעל
הלוח.

דף-הנייר שבידיהם היה ירוק-צהבהב,
ובכל אחד מן המרובעים היה מצויר סמל
העיר ז'נבה, מעל הסמל היה כתוב
Post Geneve ובצידו — המחיר הנ-
קוב: 5 סנט. עשרות ציורים מרובעים
כאלה מילאו את הדף.

„הרי זהו חלק של גליון בולי-דואר!“
„כריון השכן, מעולם לא ידעתי שבולים
כאלה היו קיימים אי-פעם.“

„האך יכולת לדעת?“ חייך בעל-הבית,
„הרי הדף הזה נמצא בלוח משנת 1843,
סימן שהוא בן המישים שנה לפחות!“

„צדקת... ומה דעתך“, הרים השכן את
עיניו, „האם יש לבולים אלה ערך כל-
שהו?“

זוג-בולים זה (ז'נבה 1843) הוא יחידה
בולאית אחת פתשולם למשלוח דבר-
דואר כסחור. כנף משלוח פירוני השי-
תמשו בפול אחד.

„אזכה ערך?“ השיב הכפרי בניטול,
„הרי אלה הם בולים של דואר ז'נבה,
שיצאו מזמן מן השימוש. הרי כיום אני
משתמשים בבולים שווייצריים!“

„ואני אומר לך, ידידי התמים, כי לבור
ליס אלה יש בכל-זאת ערך כלשהו, כלי-
כך — שבביל אספנים. שמע לי, הצעיר
השכן, „הבה נרד מחר העירה ונגיש
אל בעל החנות למכשירי כתיבה: הוא
גם קונה ומוכר בולים לאספנים. נשמע
מה הוא יאמר עליהם!“

וכך היה. למחרת עם וזיחה יצאו שני
הידדים לדרך, ומקץ שעות אחדות כבר
נמצאו בחנות. בעל הבקתה פתח את לוח-
השגנה הנושן והראה לסוחר את הדף הי-
צבעוני. הסוחר העיף מבט בדף, שלא היה
אל חלק מגליון-בולים בלתי מנוקב
(באותן שנים לא נהגו עדיין לנקב את
גליון הבולים בודדים) — ומיד השמיע

יוס-אביב ירד על הרי האלפים הי-
שווייצריים. בכפר הנידה לא הרחק מן
העיר ז'נבה, פתחו התושבים את הלונת
בקתותיהם, כדי שאורי-השמש והאור
הצה תזרו פנימה לאחר חדשי התורף.
היה זה בשלהי שמת החששים של המאה
הקודמת.

באחת הבקתות עמל בעל-הבית הצעיר
בניקוד הדירה — נייער הפנים ואיורר
אותם. כאשר התקרב אל השידה הנמוכה,
העיף מבט לעבר הראי התלוי מעל השי-
דה והבחין ברוח שכינן הראי והקיר.
„למה הרווח הזה שבין הקיר המר-
אה?“ שאל את עצמו, „מעולם לא הב-
חנתי בו.“

בהיסח-הדעת תחב את ידו לרווח זה,
לבדוק שמה נמצא בו חפץ כלשהו, שמי-
קומו אינו שם — ואצבעותיו נתקלו
בחפץ מוצק. היה זה ספר קטן-מידות,
מכוסה אבק וקוריי-עכבישי, שלא ראה
אותו לפני כן מימיו. לאחר שהסיר את
האבק מעל הכריכה קרא את הכתוב
עליה:

לוח-השגנה לשנת 1843

הפתעתו הייתה רבה. הכפרי הצעיר על-
על בספר וגילה שדי-איש לא נגעה בו
במשך כל השנים הללו.

„מה הידוש מצאת בספר זה, שאתה
מתעסק בו באמצע יום-העבודה?“ נשמע
קול מכיוון החלון הפתוח. היה זה ידדו
השכן, שערב במקרה ליד הבקתה.

„הו, באמת חידוש“, השיב בעל-הבית,
„מצאתי מאחורי השידה לוח-שגנה, שקנה
סבי בשנת 1843. נראה שכל השנים הללו
לא ידע איש על קיומו.“

מה מרדפס על הדף

השכן נכנס לבקתה ושני הידדים הת-
הילו לעלעל בסקירתו באותו לוח נושן;
קראו בקול את הכותרות, התבוננו בצ-
יודים חייכו למקרא טבלת-המחירים של
הימים ההם. לפתע נטר דף מבודד וצב-
עוני מתוך הספר ונטל לארץ.

„מה זה?“ שאל הידיד המופתע, „נדמה
לי שהדף הזה איננו שייך כלל לספרי.“

השניים הרימו את הנייר ובדקו אותו
היטב. על צדו האחד גילו מרובעים קט-
נים מודפסים בשחור. בחלקו העליון של

(* לוחות-השגנה של אותן שנים יצאו בצורת
ספרים קטנים, גודשי מידע וחומר עממי
וישמישי, דוגמת שנתוני „דעת מעריב“.

הדרכה בולאית

מאת יצחק ברק

אירגוני בולאים:

הארציות נהגות לארגן מדי פעם תערוכות ארציות, ביניהן תערוכות המיועדות לבני-נוער בולאיים בלבד. מטרתה של תערוכת בולים היא, בראש וראשונה, לחנך וללמד את הצופים בה, כיצד יש לאסוף ולסדר בולים. בתערוכה משתתפים, בדרך-כלל, אספנים מנוסים, בעלי ידע רב בבולאות, וניתן ללמוד רבות מהדרך בה הם מסדרים את אוספיהם.

אולם, מלבד הערך הלימודי שבתערוכה, קיים הבט תחרותי — האספנים המשתתפים מתחרים ביניהם על רמת האוסף, ומקבלים מדליות ברמות שונות (ארד, כסף, זהב) בהתאם לרמת האוסף, למצטיינים שבין האספנים מוענקים גם פרסי כבוד שונים.

כיצד קובעים מי על אוסף טוב יותר ואוספו של מי נחות? ובכן, קיים בכל תערוכה חבר-שופטים, המורכב מבולאים ותיקים, בעלי ניסיון וידע רבים ביותר בתחום הבולאות, ואלה שופטים את האוספים השונים בהתאם לתקנון שקבעה ההתאחדות הבינלאומית. השיפוט כולל מספר גורמים: רושם כללי של סידור האוסף, שלמות האוסף, נדירות הבולים, ידע בולאי המושקע באוסף, איכות הבולים. עבור כל סעיף מקצים מספר מסוים של נקודות, וסך כל הנקודות שצובר כל אוסף, קובע את רמתו, ובהתאם לכך את המדליה או הפרס בו יזכה בעל האוסף.

האוספים מסודרים בתערוכה במדורים שונים, כגון: אוספים של בוליי-ארצות, אוספים לפי נושאים, אוספי דואר אויר וכדו'.

מבחינה טכנית מסודרים האוספים בתוך מסגרות עם כסוי זכוכית, כמו תמונות גדולות, כאשר בכל מסגרת כזו כלולים 10 עד 15 דפי-אלבום עד בולים...

בארץ התקיימו עד כה, מספר תערוכות בולים. הראשונה שבהן התקיימה עוד לפני קום המדינה, בשנת 1945, אחר קום המדינה, התקיימה לראשונה, תערוכת בולים ארצית בחיפה, בשנת 1952 (תב"א), ולאחריה "תב"ם" בירושלים (1955), "תביב" בתל-אביב (1960), "תבא"י" בחיפה (1964), "תבירה" (1968), "תבית" בתל-אביב (1970), כל אלה היו תערוכות בולים ארציות. נוסף על כך, התקיימו שתי תערוכות בולים בינלאומיות, בהן לקחו חלק אספנים מכל רחבי תבל: "תביל", התקיימה בתל-אביב בשנת 1957, והגדולה שבתערוכות, שהתקיימו עד כה בארץ — "ירושלים '73", שהתקיימה בירושלים ב-1974. בתערוכה זו הוצגו מאות אלפי בולים, שסודרו בתוך כ-2500 מסגרות! כל התערוכות המוזכרות למעלה זכו להצלחה על בולים וגליונות זכרון שהוציא דואר-ישראל.

הרחבת האוסף

כשם, שכל צייר שואף להציג את ציוריו בתערוכה, כך גם כל אספן בולים רוצה להנציח את אוספו בתערוכת בולים. אך כשם, שלא כל צייר מגיע לרמה אמנותית המצדיקה הצגה בתערוכה, כך גם לא כל

קיימים בארץ עשרות אלפי אספני בולים. האספנים פזורים בכל רחבי הארץ — מן ועד אילת. על-מנת ליצור קשר בין האספנים השונים, אשר על-פירוב אינם מכירים זה את זה — הוקמו אגודות אספני בולים בערים שונות, האגודות מאגדות בתוכן אספנים המעוניינים בחילופי בולים ובהחלפת דיעות וידיעות בולאיות.

חברי האגודות נהגים להתאסף פעם או פעמיים בשבוע במועדונייהם בערים השונות, בשעות הערב. בערבים אלו הם נוהגים להחליף ביניהם בולים, לשמוע הרצאות בנושאים בולאיים ולשוחח ולהתווכח בנושאים בולאיים.

האגודות כולן מאגדות בארגון-גג ארצי הקרוי "התאחדות אגודות הבולאים בישראל", שכתובתו ת.ד. 2896, תל-אביב.

קיים ארגון-גג עולמי (אפ.אי.פ.) המאגד בתוכו את כל ההתאחדויות הארציות.

ההתאחדות הארצית פועלת באמצעות וועד פועל אשר תפקידו לקשר בין האגודות המקומיות השונות. אולם, עיקר תפקידו של הוועד מתבטא בדרך-כלל ביצירת קשרים עם גופים בולאיים בחו"ל ויצוג האספנים הישראליים בפני ההתאחדות הבינלאומית. הפעילות של ההתאחדות הבינלאומית מתבטאת במספר מישורים:

א. הגנה על האספנים מפני זיזפנים — ע"י הזהרתם מפני זיזפים שנתגלו ובאמצעות מומחים מוסמכים הבודקים בולים שקיים חשש שזוייפו.

ב. ארגון פעילויות שונות לבני-נוער בולאיים במדינות שונות.

ג. הדרכת בולאים באמצעות פרסומים המתפרסמים מפעם לפעם.

ד. ארגון תערוכות בולים בינלאומיות.

ה. הגנה על אספנים מפני בולים שמדינות שונות

נוהגות להוציא מדי פעם למטרות כספיות גרידא. קיימות מדינות אשר "בוליהן" נועדו לסחוט כספים מכיסי הבולאים. מבלי של"בולים" אלה יהיה ערך בולאי כלשהו. על מדינות אלה נמנות נסיכויות הנפט במפרץ הפרסי, המוציאיות "בולים" לצרכי אספנים בלבד, ואין כל אפשרות לקנות בולים אלה בבתי-דואר באותן נסיכויות. התאחדות הבולאים הבינלאומית מחיימה בולים אלה, ואינה מרשה להציגם בתערוכות הבינלאומיות שבחסותה.

תערוכות בולים

ראינו למעלה, שאחת מפעילויותיה של ההתאחדות הבינלאומית, הינה ארגון תערוכות בין לאומיות. אך לא רק תערוכות בינלאומיות מתקיימות. ההתאחדויות

אספן הינו בעל אוסף ראוי לתצוגה.

על-מנת להגיע לרמה ראויה לשמה של האוסף, יש לשקד ללא הפסק על הרחבתו ושיפורו. הרחבה — משמעה תוספת בולים לאוסף. שיפור — משמע שיפור מבחינת איכות הבולים, וסידור משופר של הבולים על הדפים. באשר לשיפור — מובן שהדבר תלוי בנו בלבד: עלינו לשקוד עוד ועוד על סידור האוסף, לשפר את הכתב ואת המראה האסטטי של האוסף. באשר להרחבת האוסף — כאן מתעוררת השאלה: כיצד? קיימות מספר דרכים לעשות זאת: הוותיקה והפשוטה שבדרכים היא דרך החילופין. קושרים קשרים עם אספנים בארץ ובחור"ל ומחליפים עמם בולים. אולם, קיימות דרכים נוספות, אשר, לצערנו קשורות גם בהוצאת כסף. על דרכים אלה נמנית רכישת בולים אצל סוחרים בולים או אצל אספנים, ומיננו על הוצאות חדשות אצל השירות הבולאי — במידה שאנו אוספים בולי ישראל. יתרונו של תחביב הבולאות, שניתן לווסת את ההוצאה הכספית ולהתאימה ליכולתו האישית של כל אספן ואספן. אם קיבלת דמי-חוכה, או מתנה

כספית אחרת, תוכל להחליט איזה חלק מתוכה תרצה להקצות להרחבת אוסף הבולים ובאותו חלק לרכוש בולים לאוסף, שאותם לא הצלחת להשיג בדרך החילופין.

אם הנך אספן בולי-ישראל, תוכל להיות מנוי בשרות הבולאי, ותקבל את בולי-ישראל לביתך, ביום הופעתם. זוהי הצורה בה ניתן לרכוש בולים במחיר הנמוך ביותר, שכן מחירם ביום הופעתם הינו בדיוק כערך הנקוב עליהם. לאחר מכן, הולך ערכם ועולה, ואין עוד אפשרות לרכושם במחיר ערכם הנקוב.

השרות הבולאי הוקם עם הקמת המדינה, והינו משתייך למשרד הדואר, תפקידו של השרות הבולאי רבים ומגוונים, ועליהם נמנים:

הוצאת בולים חדשים עבור שירותי דאר-ישראל.

הספקת בולים למנויים.

הוצאת חומר הסברה הכולל עלונים וקטלוגים.

מכירת בולים לאספנים באשנבי מכירה מיוחדים.

ניתן להרשם לחוג מנויי השירות הבולאי בכל אחד ממשרדי הדואר בארץ.

לשרותך עם כל הבולים שחלמת עליהם אנו מחכים לביקורך

מרכז הבולים
STAMPS CENTRE

94, ALLENBY ROAD
SOUTERRAIN

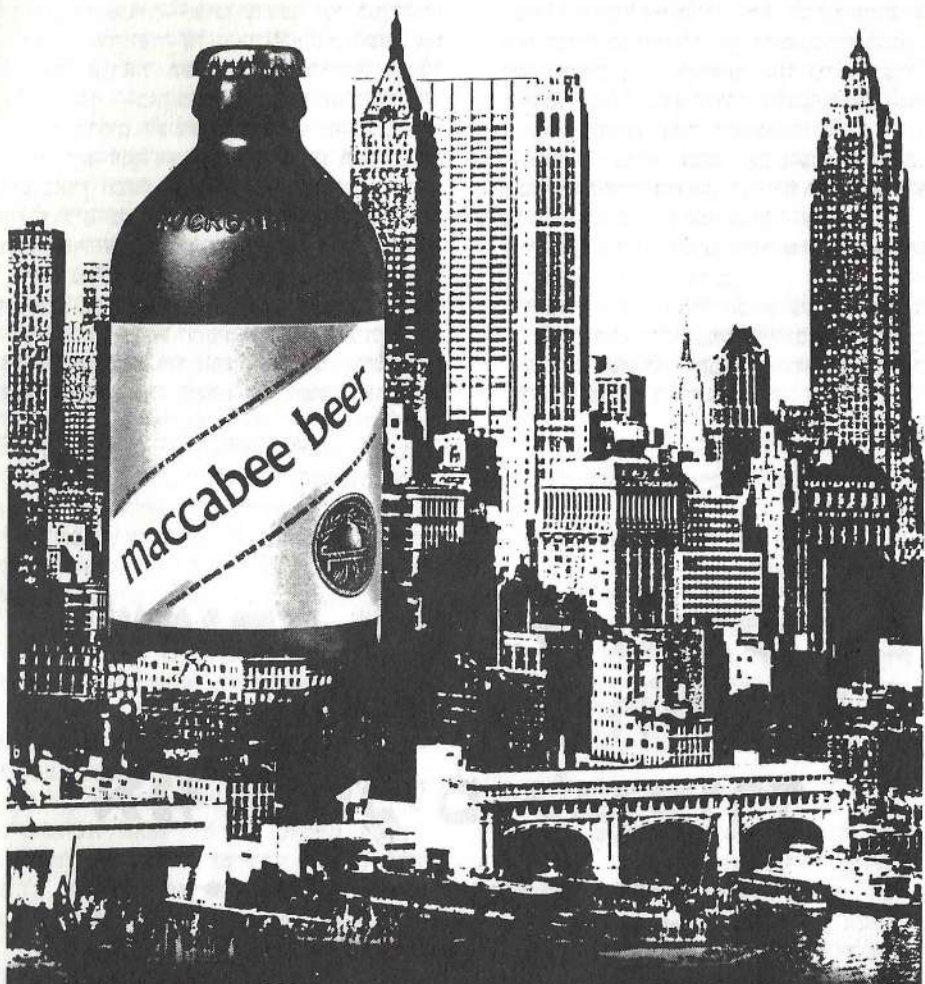
TEL-AVIV, P.O.B. 4444

TEL. 615755

רחוב אלנבי 94
ב מ ד ת ף

תל-אביב, ת.ד. 4444

טל. 615755

maccabee
בירה בינלאומית.

לעולם אינך יודע איפה
תמצא את 'מכבי'
בפעם הבאה.

ניו-יורק. מלבורן. יוהנסברג. אתונה...
להשיג גם בישראל

M.C.

ברכות מקרב לב

למר אורי שליט

נשיא אגודת סוחרי הבולים

אהלזרת הנכר

אגודת סוחרי הבולים בישראל

בולים

מאת מ. יהושע

בשנת ה'2000 לעצמאות ארצה"ב הנפיקה הנהלת הדואר בארצה"ב סדרות בולים רבות וכן עשו מדי"נות אחרות. לרבות ישראל. עתה נסתיימו אירועי שנת ה'2000 בי"ב ארצה"ב, אך הנהלת הדואר שם לא סיימה את הנפקת בולים על נישא זה.

בחדש יולי הונפקה בארצה"ב צימדה של ארבעה בולים על הר נושא — בעלי המלאכה ובעלי הר מקצוע בשירות עצמאותה של ארצה"ב

בולי מינהלת העם בקטלוג בולי ישראל בדו"ח נמסר. שנציגות מטעם התאחדות אגודת הבולאים בישראל ונציגות מטעם האועדה הצייברית המייצגת ומנהל מפעל הבולים של הקרן הקיימת, פועלים לצירוף בולי המעבר של הקרן הקיימת, שהיה בשימוש הדואר בתקופת מינהלת העם, לקטלוג בולי ישראל. ועדת פעולה של גורמים אלו ממשיכה באיסוף וב"מיתן החומר, ואפשר שבשנה ה"קרובה תוגש לנציגי הבולאים של משרד התקשורת טיוטה רא"שונה לדיון.

על מותו של הבולאי הרגול
בנו כהן (ז"ל) מאשרוד
מחבר הקטלוג ההולנדי "בנקו"

אבלים אגודת סוחרי הבולים בישראל

לגב' זנט גינזבורג

מזל טוב!
להולדת הבן

אגודת סוחרי הבולים בישראל

עברנו

אוניסטמפס

מכירות פומביות של בולים ומטבעות
תל-אביב: רח' קרית ספר 23
(פינת רח' קרליבך 41) טל. 289755
המכירה הבאה 15.10.1977

לעו"ד ובר אליהו

משותפים בצערך
במות אביך ז"ל

אבלים אגודת סוחרי הבולים בישראל

לגב' מניה דנציגר

מוכירתו של מנכ"ל השירות הבולאי
השתתפות בצערך
במות בעלך ז"ל

אגודת סוחרי הבולים בישראל

ליהודה כץ

משותפים בצערך
במות אביך ז"ל

אבלים

אגודת סוחרי הבולים בישראל

בצער רב אנו מודיעים על פטירתו של יו"ר אגודת

הבולאים באשרוד

כהן בנימין ז"ל

החלויה התקיימה ביום שני 25.7.77
אגודת הבולאים באשרוד

איספו בולי דואר ישראל

השרות הבולאי

ירושלים, תל-אביב, יפו, חיפה, טבריה, נהריה, קרית-שמונה, עפולה, נתניה, רחובות, אשקלון, באר-שבע, אילת, נ.ת. לוד.

הבא לביתך תחביב
אמיתי — היה מנוי
בשירות הבולאי